

Sygn. akt II CSK 615/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa O. E. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 31 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym,**

**2) przyznaje adwokat A. N.-J. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód O. W. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 31 stycznia 2018 r. naruszenie art. 381 k.p.c., art. 11 k.p.c. w zw. z art. 32 k.k.w. i art. 36 k.k.w. w zw. z § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu, zakresu i trybu sprawowania nadzoru penitencjarnego (Dz.U. 2003 r. 152.1496 ze zm.), art. 23 k.c. i art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. oraz art. 417 § 2 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód uzasadnił oczywistą jej zasadnością (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.); wydaniem przez Sąd Apelacyjny oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny

jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

W zaskarżonym wyroku szczegółowo wyjaśniono przyczyny oddalenia wniosków dowodowych powoda. Również w pozostałym zakresie wyrok jest zgodny z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2012 r., IV CSK 276/11, i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2010 r., IV CSK 449/10).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (Dz.U.2018.1184) oraz § 4 ust. 1 i 3, § 14 pkt 26 i § 16 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019.18).